

OBNOVE IN NOVOGRADNJE SREDNJIH ŠOL

Zakaj agroživilstvo in računalništvo ni upoštevano?

Program investicijskih in prenovitvenih del na srednjih šolah v Ljubljani je izdelal odnosno pripravil operativni odbor, a žal v njem ni predvidena v tem letu izgradnja nove agroživilske šole (je sicer v načrtih za prihodnja leta), sploh pa ni omenjen prizidek k srednji računalniški šoli. Zakaj? Na to ni znal na seji občinskega izvršnega sveta odgovoriti nihče. Zato je ob tem padla zahteva, da je treba odgovor pridobiti kar se da hitro. Stiske in zagate srednjih šol usmerjenega izobraževanja so v našem mestu že dolgo znane in z odločno akcijo programa obnovitvenih del in dodatnim prispevkom smo marsikaj uspeli razrešiti. A žal, v nadaljnjem programu, za katerega se bodo sredstva zbirala iz sredstev OZD s tistih področij gospodarstva na območju Ljubljane in tudi drugih regij, ki so zainteresirane za strokovne kadre na srednjih šolah, iz sredstev posebnih izobraževalnih skupnosti, in samoupravno dogovorjene stopnje od do-

hodka OZD v Ljubljani, iz soudeležbe republiške izobraževalne skupnosti po kriteriju stroškov za večja investicijska dela ter iz sredstev združene amortizacije ljubljanskih srednjih šol, ne kaže nič z novogradnjo agroživilske šole, pa čeprav so načrti že nared.

Kot vemo, se že nekaj let dijaki vsakodnevno vozijo v Kamnik, sedaj imajo 53, naslednje šolsko leto pa bodo imeli že 57 oddelkov, kar pomeni tolikšno število učencev kot na šoli za gostinstvo in turizem. Načrte imajo pripravljene tudi na srednji računalniški šoli. Resda so precej računali na sredstva Iskre Delte, ki se sedaj sama otepa s težavami, a potrebe vendarle narekujejo razen v tako vpjoičih primerih kot sta zgornja dva in pa seveda nujnost telovadnice v kompleksu šol na Aškerčevi, potrebno začasne prostorske stiske razreševati tudi z uporabo družbenih prostorov, ki ostajajo manj zasedeni.

ZAKAJ TAKO?

Kovačija ali Centralno tehnična knjižnica?

Mogoče zgornji naslov preveč neposredno potencira problem, ki v zadnjih mesecih buri duhove ali bolje povedano lastnike nekdanje Kunstljeve kovačije, občinske upravne organe, možnega investitorja Centralno tehnično knjižnico ali pa nekatere pobudnike za ohranitev naravne in kulturne dediščine. A, žal odločitev bo morala pasti prav v tej smeri, zato mora tudi zapis poseči in medias tega problema. Kot je znano in kot je bilo v klopi občinske skupščine sklenjeno leta 1981, se kare med občinsko stavbo, Langusovo ulico in Tržaško cesto z zazidalnim načrtom opredeljujejo za izgradnjo Centralno tehnične knjižnice. V času obravnave in sprejemanja tega zazidalnega načrta pripomb na omenjeno opredelitev in zazidalno namembnost prostora ni bilo. V tem obdobju po kratkih medobdobjih rdeče luči za gradnjo negospodarskih investicij, kamor sodi tudi izgradnja Centralno tehnične knjižnice (CTK) je bila ta investicija spričo več kot izrednih razmer v katerih deluje, pa tudi njenega nacionalnega poslanstva tako v luči vzgojnoizobraževalnega kot znanstveno-raziskovalnega dela uvrščena v paket tako imenovanih prioritarnih slovenskih investicij. Kaj to pomeni vemo vsi in nadaljnja razlaga je za to odveč. Več ali manj zagotovljena sredstva, sprejet zazidalni načrt, pripravljen projekt... skratka zelena luč je tu. A žal ne bo čisto tako. Pozno jeseni 1987 leta je namreč v občinsko hišo pa tudi na naslove mnogih uglednih institucij, ki se ukvarjajo s kulturo odnosno kulturno in naravno dediščino, priromala pobuda lastnikov nekdanje Kunstljeve kovačije — objekta, v katerem je bila nekdanj ob ne več obstoječi furmanski gostilni in bivših hlevih kovačija v značilnem stilu z značilno opremo, orodjem in inventarjem, da se omenjeni projekt ohrani in zaščiti kot naravna in kulturna dediščina. To pa je, enostavno povedano pomenilo, da se omenjeni objekt pa najbrže še njegova ožja ali pa tudi širša okolica in nekaj manjših objektov ohranja. Ali z drugimi besedami, na precejšnjem delu lokacije bodoče CTK gradnja zaradi ohranitve in zaščite kulturne dediščine ni možno. Kaj sedaj? Tu je pravno veljaven zazidalni načrt in tu je pobuda. Pa zapišimo še dejstvo, da omenjena kovačija do sedaj svoje vloge, za katero se sprejema pobuda, za javnost ni opravila odnosno toliko vredna zapuščina ni bila in še ni na ogled javnosti. Skrbno je čuvana, celo tako, da je bil potreben sodni nalog za ocenitev

vrednosti objekta. Precej je bilo že poskusov reševanja, nič koliko razgovorov in sestankov. Med vsemi je verjetno najbolj nujna rešitev poiskati sožitje. To je bilo moč slišati tudi na enem zadnjih sestankov, ki ga je predsednik izvršnega sveta sklical skupaj s komitejem za družbene dejavnosti z namenom, da se skuša najti rešitev med vsemi pobudniki ohranjanja dediščine (muzeji, zavodi, arhitekti...) in investitorjem. Prav na tej seji so bili navzoči in ustno seznanjeni tudi z recenzijo prof. dr. Fedje Koširja za raziskovalno nalogo, ki jo je naročil investitor — CTK in jo izdelal Tadej Brate — samostojni svetnik v Zavodu SRS za varstvo narave in kulturne dediščine.

Povzemamo le sklepni del te recenzije, katero bodo na tem sestanku navzoči strokovno ovrednotili in potem podali dokončno mnenje.

»Raziskovalno nalogo« Kunstljeva kovačnica in kolarstvo bi potemtakem le stežka ovrednotili kot metodološko in znanstveno uspešno delo ali še neposredneje: To v bistvu sploh ni »raziskovalna naloga« ampak šibkeje utemeljene osnove. Opredeljujem jo prej za poskus javne agitacije, ki naj revitalizira in s tem postavi pod vprašanj gradnjo Centralno tehnično knjižnico, pri čemer se avtor ni potrudil, da bi primerjal dvoje škod: — škodo, ki bi nastala za slovensko tehniško kulturo z ohranitvijo Kunstljeve kovačnice in kolarstva in škodo, ki že cela desetletja nastaja za slovensko tehnično kulturo spričo tega, da ad infinitum odlašamo z gradnjo omenjene stavbe CTK.

Žal niso niti opredeljene, kaj šele predočene možnosti, kako bi »škodi« zaradi odstranitve Kunstljeve hiše čim bolj zmanjšali. Edina stvar na katero elaborat razmeroma razumno opozori, je kolekcija orodij, ki jih imajo Kunstljevi dediči. Zbirka je verjetno zelo zanimiva, vendar res ni nujno, da ostane za njeno prezentacijo nedotaknjena vsa četrt od Langusove ulice do občine Vič.

Ko bo naše glasilo izšlo, bo verjetno že znana strokovna odločitev o tem, ali bo smotno varovati kompletni ambient (domala celotno območje zazidalnega načrta) ali samo omenjeni objekt ali pa celo samo zapuščino zbirke orodij in inventarja? Upajmo, da bo prevladala razumna odločitev, ki bo ohranjala vrednejši del kulturne dediščine ter omogočila gradnjo CTK.

JANJA DOMITROVIČ

Opravljenе še zadnje konstitutivne seje skupščin SIS petega mandatnega sklica

V mesecu juniju so se na prvih sejah sešli delegati skupščin skupnosti otroškega varstva, izobraževalne skupnosti in skupnosti socialnega varstva. Na sejah so opravili tudi volitve novih vodstev, ki jih objavljamo:

SKUPNOST OTROŠKEGA VARSTVA
predsednik skupščine Aleš Golja, namestnik Ivan Škoflek, predsednik zbora uporabnikov Marko Hafner, namestnik Ivanka Podraž, predsednik zbora izvajalcev Marija Koprivec, namestnik Lilijana Pavlin

IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST
predsednik skupščine Marjan Tomšič, namestnik Anton Bregar, predsednik zbora uporabnikov Milan Stebernak, namestnik Marica Jamnik, predsednik zbora izvajalcev Marija Zupanc, namestnik Ana Erjavec

SKUPNOST SOCIALNEGA VARSTVA
predsednik skupščine Branko Golobič, namestnik Angelca Žerovnik

Seja skupščine raziskovalne skupnosti bo ponovno sklicana v prvih dneh meseca julija

Kmetijski tabor Zapotok

Leta 1987 so Srednja agroživilska šola Ljubljana, Mercator KK Sevnica TOK Kooperacije in OK ZSMS Ljubljana Vič-Rudnik prvič organizirale tabor, kot posebno obliko mladinskega prostovoljnega dela. Na dobrih izkušnjah in uspešnih rezultatih dela so letos k organizaciji pristopile OK ZSMS Ljubljana Vič-Rudnik, Srednja agroživilska šola Ljubljana in Kmetijska zadruga Vič.

Od 5. 7. do 16. 7. 1988 bodo v Domu borcev in mladine na Zapotoku bivali učenci 3. letnika Srednje agroživilske šole. Na svojstven način bodo opravljali svojo obvezno strokovno prakso. Kmetijska zadruga Vič bo pripravila delovisce — zaraščen pašnik, ki ga bodo učenci očistili in s sodelovanjem okoliških kmetov pripravili za pašo. Delo bo popestrjeno z vsakodnevnimi enournimi strokovnimi predavanji, prosti čas bodo taborjani preživeli v nedeljo na kopalšču Kolezija, ostale dneve pa pri računalnikih ter med športom in družabnimi igrami. Organizirana bodo tudi delovna, športna in družabna srečanja z domačini.

Na ta način se bodo učenci spoznali s svojim bodočim delom in z načinom življenja, kjer je kolektiv odvisen predvsem sam od sebe.

BILI SO MED NAMI

Dr. Jože Feguš

Ko smo zaključevali redakcijo našega glasila, nas je močno presunila vest o smrti našega uglednega občana, znanstvenega in družbenopolitičnega delavca dr. Jožeta Feguša. Čeprav smo vedeli za njegovo hudo bolezen, smo vendarle skupaj z njim upali, da jo bo premagal, da bomo skupaj z njimi sodelovali in razreševali vprašanja našega razvoja.

Močno in volje polno je bilo njegovo upanje, saj je bil pripravljen tudi ob teh malih vmesnih skupščinskih volitvah naprej voditi občinsko raziskovalno skupnost tako kot doslej. Imel je polno podporo k svoji kandidaturi, a žal 5. julija bo ostalo mesto predsednika skupščine raziskovalne skupnosti prazno. Prazno pa bo tudi v okoljih in organizacijah, kjer je dr. Feguš z njemu svojstvenim nastopom — prijetnim, skromnim, a preudarnim in znanstveniku širokih obzorij razumnim, znal veliko prispevati in veliko storiti. Prav je, da zapišemo, da ga je po študiju kemije in doktoratu pot nadalje zadrževala pri znanosti, pri njenem uveljavljanju v gospodarstvu, v raziskovalnih okoljih doma in v svetu. Vrsto let je uspešno vodil Kemijski inštitut Boris Kidrič, bil je član poslovnega organa SOZD Kemi-

ja, bil je direktor inštituta za elektroniko in vakuumsko tehniko...

Kot izjemno aktiven in angažiran strokovnjak ter družbenopolitični delavec je bil poleg službenih dolžnosti vpet v razvojne naloge znanosti in raziskovalnih dela. Tako je vodil Zvezo raziskovalnih organizacij Slovenije, bil je član sveta za znanost pri MK SZDL Ljubljana, član komisije za idejna vprašanja znanosti pri CK ZK Slovenije, štiri leta je uspešno opravljal odgovorne dolžnosti podpredsednika naše občinske skupščine, aktivno je deloval v občinskem svetu za družbenoekonomske odnose, dve mandatni dobi je prizadevno vodil skupščinsko komisijo za odnose z verskimi skupnostmi. V tej bogati paleti dejavnosti dr. Jožeta Feguša smo najbrže kaj pozabili. A to v teh trenutkih nemega slovesa najbrže ni najbolj pomembno. Ostaja kruto spoznanje, da je v 55. letu ugasnilo tako bogato življenje plemenitega človeka in tovariša Jožeta, ki nam je zapustil neprecenljivo spoznanja o življenju, njegovo delo, široko zastavljeno na številnih področjih, pa nas bo navdajalo z zadoščenjem in lepim spominom ter z zadovoljstvom, da smo imeli priložnost delati in sodelovati z njim. A bila je to neizbojevana in mnogo prekmalu pretrgana življenjska pot.

Predsedstvo OK SZDL
Ljubljana Vič-Rudnik

Priznanja za vzorno delo v ZSMS

V četrtek, 9. junija je bilo v mali, a prijetni dvoranci KUD »France Prešeren« v Tr-

novem spet živahno. To pot je prostor izkoristila občinska konferenca ZSMS, v čigar imenu so podelili letošnje srebrne znake te mladinske organizacije in razglasili rezultate športnih tekmovanj ob Tednu mladih Vičanov.

Kot je v navadi ob takih priložnostih, seveda tudi tokrat ni manjkalo kulture. Za to so poskrbeli učenci Glasbene šole Vič, ki so na nekaj instrumentov zaigrali več narodnih, pa tudi modernejših skladb. Tako smo lahko prisluhnili prikupni mladi solistki na harmoniki, pa (fantovskemu duu) na kitari in triu deklet na kontrabas in gosli (ta je še posebej prijetno urezal brežiško in rezijsko narodno), vojak iz vojašnice Maršala Tita pa je za nameček prikazal še nekaj čarovnij s kartami.

Letošnji srebrni znak ZSMS so dobili: mentorji: Ida Intihar, Anica Čadonič; mladinci: Tine Škafar, Roman Leskovec, Barbara Šivc, Andrej Kitak; društva: plesna skupina pri OŠ »Krimski odred« Preserje, KUD »France Prešeren«; osnovna organizacija ZSMS: Zavod za slovo in slabovidno mladino, vojašnica Maršal Tito.

B. V.

OB DNEVU CIVILNE ZAŠČITE

Vročena priznanja

Ob 20. juniju, dnevi civilne zaščite, je občinski štab za civilno zaščito tudi letos podelil priznanja nekaterim najzaslužnejšim pripadnikom civilne zaščite za uspehe pri razvijanju in pospeševanju civilne zaščite v občini.

Priznanja so prejeli: Martin Sever in Drago Lačar iz KS Trnovo, ekipa prve medicinske pomoči iz KS Dobrova, Jože Zupanc iz KS Vič, Majda Šušteršič iz OŠ Vlado Miklavc ter Anton Sovdat in Vladimir Bizjan iz občinskega štaba za civilno zaščito.

Oh, ta nesrečni tiskarski škrat!

Zagodel nam jo je v članku na prvi strani Prvi polčasu je mimo. Načrtovana stanovanjska soseska predvideva gradnjo stanovanj za 15.000 ljudi in ne za 15.000 stanovanj kot smo pomotoma zapisali.